

*Озерова М.А., ст. гр. ФК-фе-12-2
Науковий керівник:
завідувач кафедри економічного аналізу
і фінансів, д.е.н, проф. Єрмошкіна О.В
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет» , м. Дніпропетровськ, Україна)*

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИЧНИХ ПІДХОДІВ ДО АНАЛІЗУ ЕФЕКТИВНОСТІ РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Фінансова система країни є відображенням форм і методів використання фінансів в економіці. Відповідно, система потребує комплексного аналізу задля вирішення існуючих проблем та визначення найбільш перспективних напрямів розвитку. Модель існуючої в Україні ринкової економіки характеризується інституційними дисбалансами та викривленнями, які потребують реформування законодавчої бази, формування прозорих та простих правил функціонування на фінансовому ринку.

Серед науковців, які займаються дослідженням цієї проблеми, слід виділити таких авторів як Ф. Ален, О.І. Барановський, Р. Бернард, Б. Борн, А. Бут, А.М. Єрмошенко, В.В. Корнєєв, В.М. Лютий, С.В. Онишко, М.І. Савлук, М.У. Тейлор, П. Хартман, В.П. Унінець-Ходаківська, В.М. Шелудько та багатьох інших. Однак, пропозиції закордонних вчених, які присвячують свої роботи здебільшого розвинутим ринкам, здебільшого є неприйнятними для ринків що розвиваються й при цьому характеризуються структурними та інституційними дисбалансами, непрозорими та нечіткими правилами гри, можливістю опортуністичної поведінки учасників фінансового ринку.

Відповідно, метою даного дослідження є виявлення основних переваг та недоліків розвитку фінансового ринку України, які обумовлюють необхідність врахування у процесі аналізу тенденцій розвитку фінансового ринку певних внутрішніх особливостей.

В розвинутих країнах, де ринкова економіка є стабільною, тимчасово вільні фінансові ресурси акумулюються та забезпечують економічний ринок. Об'єктивною передумовою функціонування ринку фінансових послуг є

необхідність посередництва у взаємовідносинах між економічними агентами з приводу перерозподілу фінансових ресурсів. Вчасне відображення попиту та пропозиції на фінансовому ринку, зведення між собою посередників та постачальників і є першочерговим завданням.

В розвинутих країнах Європи спостерігається посилення протекціонізму національних регуляторних органів. Водночас розмір і потужність міжнародних фінансових груп становлять певну небезпеку для вітчизняного ринку фінансових послуг, й основною причиною цього є його недостатня капіталізація, а також нерівномірність розвитку його сегментів.

Позитивний чи негативний вектор змін від глобалізації залежить від рівня розвитку національної економічної системи та ринку фінансових послуг держави. Україна поступово інтегрується до міжнародних фінансових ринків і наслідки глобалізаційних процесів стають дедалі відчутнішими для української фінансової системи та ринку фінансових послуг зокрема. Наявність поточних проблем в економіці та функціонуванні фінансових систем країн зумовлює необхідність розробки та впровадження нових підходів до регулювання та нагляду за діяльністю банків, спрямованих на забезпечення їх платоспроможності, ліквідності, прибутковості, скорочення ризиків діяльності.

Особливістю фінансового ринку України, який суттєво впливає на функціонування економічних агентів та інститутів, які задіяні у діяльності фінансового ринку є обмеженість власне цих контрагентів, які мають доступ до ринку. Відповідно, попит та пропозиція на фінансовому ринку носить викривлений характер й відображає здебільшого внутрішньо корпоративні домовленості між найбільшими гравцями фінансового ринку. При цьому використання існуючих фінансових інструментів для здійснення інвестиційних операцій здебільшого зводиться до легалізації окремих угод, в яких найчастіше окрім базових гравців залучені агенти, що забезпечують формальну легалізацію та податкову оптимізацію виконаних угод. Відповідно, при формуванні інструментарію аналізу фінансового ринку необхідно приймати до уваги так званий інституційний фактор, який в Україні відіграє іноді вирішальну роль.